

Ministers Forslag om en Forhøielse af Premierlieutenanternes Lønning. Den Grund, som hidtil blev anført af den ærede Ordfører, vilde ogsaa under andre Omstændigheder have bevæget mig til ikke at tiltræde noget af Forslagene; men da der ingen Udsigt er til, at Lovforslagene om en Revision af de Lønningslove, der nu gjælde for Hær og Flaade, kunde blive vedtagne i denne Samling, har jeg efter min Opfattelse ikke troet at kunne forsvare at undlade at tiltræde Forslaget om en Forhøielse. De her nævnte Befalingsmænd ere overordentlig flet stillede paa Grund af deres lave Lønning. Jeg har gjort en lille Beregning over, hvorledes Forholdet stiller sig mellem en Premierlieutenants Lønning i den yngste Lønningsklasse og en Sergents Lønning i den yngste Lønningsklasse. Premierlieutenanten har 37 Rd. 3 Mk. om Maaneden, Sergenten 23 Rd. Fra Premierlieutenantens Lønning gaar smidlertid 7 Rd. om Maaneden til Kvarterpenge og Slat; 8 Rd. til Munteringsfager, 2 Rd. til Oppasser og 2 Rd. til Brød. Alt dette har Sergenten frit med Undertagelse af Kvarter, hvortil han betaler 2 Rd. 3 Mk. Drager man dette fra de Lønninger, de have, saa faae vi til Rest for Premierlieutenanten 18 Rd. 3 Mk. og for Sergenten 20 Rd. 3 Mk.; altsaa er Sergenten bedre stillet end Premierlieutenanten. Dette udtaler jeg ikke, fordi jeg vil føre noget Bevis for, at Sergenterne have for Meget; tværtimod have vi jo anerkendt ved Bevillingen under 2den Behandling af denne Sag, at ogsaa de have for Lidt; men jeg anfører det som et Bevis for, at Premierlieutenantene ere overordentlig ugunstig stillede, og eftersom Løberne, ibet Priserne paa alle Fornødenheder ere stegne, tror jeg, at vi ikke godt kunne forsvare at undlade at give et Tillæg til den Lønning, de have. Naar jeg har deltaget i at stille det subsidiaire Forslag, er det for det Tilfælde, at ærede Medlemmer skulde finde, at man ikke endnu skulde gaa til at give alle Premierlieutenanter et Tillæg; jeg har ment, at man da kunde give de ældre et saadant Tillæg af 50 Rd. Men mit Principale er, at jeg maaske endringsforslaget under Nr. 2 om at give alle Premierlieutenanterne et saadant Tillæg vedtaget. Smidlertid kan jeg ikke negte, at Noget vilde allerede være vundet ved at give Tillæget til de ældre.

Væringen: Jeg beklager meget, at Løberne er saa langt fremstredne; at der kun er kort Tid til at udtale mig i denne Sag. Jeg har glædet mig over den Smøbekommen, der fra Udvalgets Side er viist mod den ærede Ministers Forslag om at forbedre Underklassernes Lønninger, men jeg vilde ønske, at denne Smøbekommen havde udvidet sig til Premierlieutenanterne. Jeg skal nemlig udtale, at jeg mener, at der ikke er nogen Embedsmand, eller jeg kan gjerne sige Bestillingsmand, som er stillet

uheldigere end Premierlieutenanterne i Hæren og Flaaden. Jeg skal for det Første bede de ærede Medlemmer erindre, at Uddannelsen for de militære Embedsmænd gaar i en speciel Retning, saa at denne Uddannelse ikke kan komme dem til nogen videre Nytte i andre Forhold i Livet, og det Samme er Tilfældet med hele deres Stilling, ved alle de Forretninger, der foresalde under deres Tjeneste. Lad os antage, at en Mand bliver Premierlieutenant i sit 22 eller 23de Aar; han vil da komme paa en Lønning af 450 Rd., som man bevislig ikke kan leve af. — Naar jeg siger: „Leve af“, mener jeg naturligvis leve overensstemmende med de Forbringer, som nødvendigvis maa gjøres til ham ifølge den Stilling, han beklæder i Samfundet. Han kommer nemlig til at staa i Forhold til Undergivne, og det er nødvendigt for at bevare det rigtige Forhold overfor sine Undergivne, at han i sit hele Ydre kan vise sig som en Gentleman, og derfor kan ikke kan det, vil det snarst virke uheldigt ind paa den Disciplin og den Agtelse, uden hvilken dette Forhold til hans Undergivne vil blive fuldstændigt brudt. Altsaa, jeg siger, at han vil komme til at staa paa en Lønning, som han slet ikke kan leve af, og derfor bliver han nødt til at gjøre Gjæld. Derefter kommer han i den næste Lønningsklasse og faar 600 Rd., som han maaske kan leve af uden at gjøre Gjæld, og naar han saa kommer op i den høieste Lønningsklasse for Premierlieutenanter og faar 750 Rd., vil det maaske være ham muligt at afbetale noget af den Gjæld, han har gjort, medens han stod i den yngste Klasse. Altsaa vil han kunne gennemgaa Lieutenantsskassen og med Nød komme ud af den uden Gjæld, men saa vil han have naaet sit 40de, ja, sit 41de eller 42de Aar, førend han kan have Udsigt til at blive Kapitain, og naar han har naaet det 42de Aar og ikke er bleven Kapitain, vil han falde for Aldersgrænsen. Derfor nogen af de Herrer vil sige, at saa har han sin Pension, saa vil jeg spørge, om De anse den Pension, som en Premierlieutenants Lønning kan faste af sig, en 2 à 300 Rd., for at være en nogenlunde passende Erstatning for at have offret 20 eller 22 af sit Livs bedste Aar og saa staa berøvet ethvert andet Gysentidsmiddel og være nødt til at bryde sig en hel ny Bane i Livet, som ligger ganske fjern fra den Stilling, han hidtil har beklædt.

Rettelser.

Sp. 4262, Lin. 17 f. o. Efter „det“ indskydes „ifte“.
4263, Lin. 21 f. i. skal læses: „nogen Grund til at trykte for at sætte Tobakstøden op. Eller man maa da i det Mindste heller — som det er foreslaaet af“.